

Skarga wniesiona w dniu 24 września 2014 r. – TV1 przeciwko Komisji**(Sprawa T-700/14)**

(2014/C 409/81)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: TV1 GmbH (Unterföhring, Niemcy) (przedstawiciele: C. Scherer-Leydecker, J. Mey i A. Rausch, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej o udzieleniu zamówienia dotyczącej części IV przetargu PO/2014-03/A4, decyzji skarżącej o nieudzieleniu zamówienia skarżącej, zakomunikowanych w dniu 25 lipca 2014 r., jak również zakomunikowanej w dniu 1 sierpnia 2014 r. decyzji pozwanej o udzieleniu zamówienia innemu przedsiębiorstwu;
- stwierdzenie nieważności umowy o świadczenie usług zawartej wskutek lub po udzieleniu zamówienia;
- obciążenie pozwanej kosztami, włącznie z ewentualnymi kosztami sądowymi, ewentualnymi wydatkami biegłych rzeczoznawców oraz ewentualnych koniecznych wydatków skarżącej w związku z postępowaniem, w szczególności kosztów przejazdu i pobytu skarżącej, jak również wynagrodzenia adwokackiego;
- wezwanie pozwanej w drodze środków organizacji postępowania na podstawie art. 64 § 3 lit. d) regulaminu postępowania przed Sądem do przedstawienia akt dotyczących udzielenia zamówienia oraz innych istotnych dla sprawy dokumentów, jak również zagwarantowanie skarżącej – objętego dotychczas odmową – pełnego wglądu w akta postępowania przetargowego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nadzwyczajnie niskiej oferty przedsiębiorstwa, któremu udzielono zamówienia

Skarżąca zarzuca, że Komisja zaniechała starannej oceny – zdaniem skarżącej – oczywiście nadzwyczajnie niskiej oferty przedsiębiorstwa, któremu udzielono zamówienia oraz wykluczenia tej oferty wzgl. oferenta z postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego. Komisja w ten sposób uchybiła swojemu obowiązkowi ciężącemu na niej zgodnie z art. 110 ust. 2 rozporządzenia nr 966/2012⁽¹⁾ w związku z art. 151 rozporządzenia nr 1268/2012⁽²⁾ oraz obowiązek dobrej administracji wynikający dla niej z art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

2. Zarzut drugi dotyczący błędnej dokumentacji przetargu

Skarżąca następnie zarzuca, że Komisja naruszyła zasady prawa zamówień publicznych, w szczególności zasady równego traktowania, niedyskryminacji i zagwarantowania uczciwej konkurencji, jak również art. 102 zasad finansowych UE.

3. Zarzut trzeci dotyczący błędnej oceny oferty przedsiębiorstwa, któremu udzielono zamówienia.

W tym miejscu skarżąca podnosi, że ocena oferty przedsiębiorstwa, któremu udzielone zostało zamówienie, nie odpowiadała obowiązkowi uzasadnienia oraz opiera się na niewłaściwie ustalonym stanie faktycznym jak również oczywistym błędzie w ocenie i nadużycia uprawnień dyskrecyjnych.

4. Zarzut drugi dotyczący błędnej oceny oferty skarżącej

Skarżąca zarzuca ponadto, że informacje Komisji dotyczące oferty skarżącej nie odpowiadały obowiązkowi uzasadnienia oraz że Komisja przy ocenie oferty skarżącej dopuściła się oczywistych błędów w ocenie.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, EURATOM) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298, s.1)
- ⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362, s.1)

Skarga wniesiona w dniu 3 października 2014 r. – Marine Harvest przeciwko Komisji

(Sprawa T-704/14)

(2014/C 409/82)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Marine Harvest ASA (Bergen, Norwegia) (przedstawiciel: R. Subiotto, QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie COMP/M.7184 – Marine Harvest/Morpol (art. 14 ust. 2);
- tytułem żądania ewentualnego – uchylenie grzywien nałożonych na Marine Harvest na podstawie tej decyzji;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego – znaczne obniżenie grzywien nałożonych na Marine Harvest na podstawie tej decyzji;
- w każdym razie, obciążenie Komisji kosztami i wydatkami poniesionymi przez Marine Harvest w związku z niniejszą sprawą oraz podjęcie wszelkich innych środków, które Sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzja jest wadliwa pod względem prawnym i faktycznym, ponieważ Komisja stwierdziła w niej, że Marine Harvest powinna zgłosić nabycie w grudniu 2012 r. 48,5 % akcji Morpol (zwane dalej „nabyciem w grudniu 2012 r.”) zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 139/2004 i wstrzymać się od nabycia 48,5 % akcji Morpol przed uzyskaniem zezwolenia na tę część ogólnej transakcji, odrzucając w ten sposób jednolity charakter – oraz możliwość stosowania art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 do – nabycia w grudniu 2012 r. i późniejszej oferty publicznej wynikającej z nabycia w grudniu 2012 r. zgodnie z norweskimi przepisami dotyczącymi publicznych ofert przejęcia, zważywszy, że Marine Harvest zawsze miała zamiar szybkiego ogłoszenia publicznej oferty nabycia pełnej kontroli nad Morpol.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzja jest wadliwa pod względem prawnym i faktycznym, ponieważ Komisja stwierdziła w niej, że Marine Harvest dopuściła się zaniedbania, gdyż nie zgłosiła nabycia w grudniu 2012 r. i nie wstrzymała się od nabycia 48,5 % akcji Morpol przed uzyskaniem zezwolenia na tę część ogólnej transakcji, pomijając w ten sposób okoliczność, że Marine Harvest nie mogła rozsądnie przewidzieć, ani obiektywnie, ani subiektywnie, że nabycie w grudniu 2012 r. i późniejsza oferta publiczna nie będą objęte zakresem stosowania art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004.